

Ottó-ötös

GRASSHOPPERS–FTC 0-3 (0-0)

Bajnokok Ligája-mérkőzés, 1995. szeptember 13., Zürich, 15 000 néző. Jv.: Pedersen (norvég).

Grasshoppers: Zuberbühler – Vogel, Vega, Gren, Thüler (Viscaal, 67.) – Lombardo, Koller, Yakin, Geiger, Comisetti (Ibrahim, 58.) – Magnin (De Napoli, 67.).

FTC: Hajdú – Szűcs, Telek, Milovanovic – Nyilas, Simon, Lisztes, Vincze – Zavadszky (Nagy, 76.), Kopunovics, Fatusi.

Gól: Lisztes (61.), Vincze (80. és 90.).

A (fél)meztelen igazság: a Fradi bekerült a Bajnokok Ligájába. Páling Zsolt, Zoran Kuntics, Hajdú Attila, Kecskés Zoltán, Nagy Zsolt és Simon Tibor öröme.

Az udvarias svájciak ötszáz kiló marhahúsból főztek gulyást 1995 szeptemberében Zürichben, hogy a Hardturm Stadionba érkező ferencvárosi drukkerék jóllakjanak. Ami azt illeti, másképpen is volt kaja, pia... Arra azonban nemhogy a helyi rendezőség, de senki nem számított. A BL-csoportkör első fordulójának találkozója előtt ugyanis az FTC úgy festett, akár a bajnokok klinikája. Sorra sérült meg ifjabb Albert Flórián, Hrutka János, Keller József, Zoran Kuntics, Páling Zsolt, ráadásul – eltiltása miatt – nem játszhatott Kincses Sándor és Szergej Kuznyecov sem. Az áldatlan helyzetre jellemző, hogy a zöld-fehér klub visszarendelte a BL-selejtezőre nevezett, az után viszont a másodosztályú III. kerületi TTVE-nek kölcsön adott Szűcs Mihályt Óbudáról... (A hátvéd úgy került a kezdő tizenegybe az alpesi városban, hogy

néhány nappal korábban még a Diósgyőr ellen futballozott az NB II-ben.)

Ám hiába szerepelt hallatlanul tartalékos összeállításban a IX. kerületi együttes, mindenki ámulatára 3-0-ra győzött.

S nem ez volt akkoriban az egyetlen hőstette. Elvégre ahhoz, hogy – a Bajnokok Ligája történetének első magyar csapataként – csoportmérkőzéseket vívhasson, kvalifikálnia kellett magát a tizenhatos elit mezőnybe. Sok esélyt erre a párosítás alapján nem lehetett adni – magunk közt szólva: keveset sem –, hiszen az UEFA-klubranglista kilencedik helyezettjét, az Anderlechtet fogta ki az FTC. Igaz, Novák Dezső edző Brüsszelben, a meccs előtt azt mondogatta csendesen: „Úgy érzem, nyerünk.” A tréner egészen különleges formációban küldte pályára együttesét: a 2–5–1–2-es

Nyilas Elek akciója az Anderlecht elleni mérkőzésen

Lisztes Krisztián 19 évesen kulcsembere volt a menetelő Fradinak

felállás ritka, mint a zöld-fehér holló. A szakvezető azért döntött e mellett, mert azt akarta, hogy a ferencvárosiak már a középpályán megállítsák a belgákat, azaz az Anderlecht ne tudjon felnyomulni a Csepel csapatától 12 millió forintért szerződ-

tetett Hajdú Attila kapuja elé. A taktikai elképzelést a Hajdú – Telek, Kuznyecov – Páling, Nyilas, Simon, Lisztes, Kecskés – Albert (Vincze, 80.) – Kopunovics (Zavadszky, 89.), Kuntics (Nagy, 77.) összetételű együttes szinte tökéletesen megvalósította, és az FTC úgy győzött 1-0-ra a Lisztes Krisztián átadását a hálóba küldő Kuntics góljával, hogy a mérkőzést mindvégig kézben, az ellenfelet a tizenhatosától rendszerint távol tartotta.

Az Üllői úti visszavágó sokkal nehezebb volt. A ferencvárosi vezérkar – élén az olimpiai és világbajnok vízilabdázó klubelnökkel, dr. Szívós Istvánnal – fejenként kétmillió forint prémiumot ajánlott fel a játékosoknak a továbbjutásért, ám ezért a pénzért nagyon meg kellett küzdeni, mert Goran Kopunovics vezető góljára Gilles de Bilde válaszolt (1-1), és az egyenlítés után még huszonöt perc maradt hátra a meccsből. Ez idő alatt hasonló ostromállapot alakult ki az FTC térfelén, mint a találkozó előtt a pénztáraknál, jóllehet a jegyek 1200–1900 forintba kerültek, miközben a válogatott mérkőzésekre akkoriban forgalomba hozott legdrágább belépőként 600 forintot kellett fizetni. A „zsugáknál” is többet ért azonban a házigazdák középhátvédje, aki olyan játékot nyújtott, hogy az idő tájt nem akadt nála értékesebb zöld-övezeti Telek... Így aztán sikerült kibekkelni a nagy belga nyomást – ehhez szükség volt a Nemzeti Sporttól 9-es osztályzatot kapó Hajdú jó néhány bravúros hátrítására is –, és 18 ezer néző (zsúfolt

A Ferencváros kerete a BL-szereplés öszén.
Hátul, balról: Nyilas, Milovanovic, Páling, Fatusi, Golecz Lajos intéző, Vincze, Kecskés, Telek. Középen: Hrutka, Kuznyecov, Bodnár József masszőr, Novák Dezső vezetőedző, Mucha József pályaedző, Hajdú József kapusedző, Simon, Zavadszky. Elöl: Kuntics, Kopunovics, Nagy, Tímár, Hajdú, Szeiler, Lisztes, Albert, Keller.

Az UEFA hivatalos bulletinjében ezzel az oldallal kezdődött a Ferencváros bemutatása

Páling Zsolt Michael Laudruptól próbálja meg elvenni a labdát

Hajdú Attila az egész sorozatban kiemelkedően védett

ház) üdvözölte mámorosan, hogy a pesti zöldekkel szemben az összesítésben alulmaradtak a brüssze-
li lilák.

S a zürichi kékek, ugye, még rosszabbul jártak húsz nappal később...

Noha a Maccabi Tel-Aviv elleni selejtezőből az FTC-hez hasonlóan – vendégként elért 1-0-val és hazai 1-1-gyel – továbbjutó Grasshoppers 400 ezer svájci frankért újította fel a Hardturm világítóberendezését, a fény nem a svájciakra, hanem a magyarokra hullott. Kellott ehhez szerencse is, hiszen Lisztes gólja előtt egy perccel (a hatvanadikban) Massimo Lombardo lövését a kapufa mentette. Ám a hendikep, a fél csapat hiánya után ennyi mázli megillette a Ferencvárost, amelynek huszonegy éves felfedezettje, a tinédzser korának egy részét a svájci Sionban töltő Vincze Ottó a hajrában felejthetlenné tette a zürichi estét. Az ifjú középpályás előbb a nigériai Babatunde (ferencvárosi „fordításban”: Tünde baba) Fatusi átadása után mutatott be nagyszerű lövőcselt, és küldte a labdát a bal alsó sarokba, majd Nyilas Elek passzával indult el megint a bal oldalon, ismét „visszavette” a labdát, és káprázatos gólt rúgott – hogy legyen némi változatosság – a bal felsőbe.

Telek András ellenfele a spanyolok ifjú csillaga, Raúl

A két kabinetalakítás között az anyai és apai ágon egyaránt török származású, de bázeli születésű, 49-szeres svájci válogatott Murat Yakin tizenegyesét az ezúttal is ragyogóan védő Hajdú hárította...

Hogy e 3-0-s diadal micsoda eredmény volt, arra az Üllői úti „visszavágó” is rávilágított. A Grasshoppers kiválóan játszott a ferencvárosi stadionban, ahol Nyilas a nyolcvannyalcadik percben, tizenegyesből mentett pontot az FTC-nek (3-3). Az alpesiek kiváltképp a levegőt uralták – hiába, hozzászoktak a magaslatokhoz –, hiszen Nestor Subiat, Alexandre Comisetti, valamint Ali Ibrahim is fejessel juttatta a labdát a zöld-fehérek kapujába. (Ibrahim ghánai volt, de úgy látszik, ki-

„Kis Flóri” nem fér a labdához Fernando Redondo mellett

tűnően akklimatizálódott Svájcban.) Azért Albert is kiemelkedett: a meccs első gólját a „kis Flóri” is fejével szerezte. Az ő legnagyobb dobása azonban a Real Madrid elleni budapesti találkozón nyugtázta le a publikumot: Nyilas átadását finom mozdulattal ívelte Francisco Buyo hálójába (a labda a felső lécről pattant be). Ezzel a góllal a ferencvárosiak a hetvenötödik percig vezettek, ám akkor a királyi gárda tizenhét esztendőcsodagyereke, Raul egyenlített (1-1). A madridi üstökös már a Bernabeu Stadionban bemutatkozott az FTC-nek: két héttel korábban mesterhármast ért el azon a mérkőzésen, amelyen a zöld-fehérek sehogyan sem tudták megszakítani a Michel, Michael Laudrup, Ivan Zamorano, Raul négyes követhetetlen kombinációit (6-1). Kopunovics 5-0-nál szépített, Simon Tibor pedig azt mondta a találkozó után: „Ha ezentúl napi huszonnégy órát edzek, akkor sem tanulok meg úgy futbalozni, ahogyan a madridiak tudnak.”

A címvédő – és 1996-ban szintén döntős – Ajax ugyancsak „megszórta” a Ferencvárost: a két

1995

meccsen 9-1-et produkált ellene. Ám az Üllői úti mérkőzésen az ötvenhetedik percig 0-0, a hatvannyolcadikig pedig 1-1 volt az állás, vagyis az amszterdami együttes csupán a finisben ütötte ki a magyar csapatot (1-5). A holland játékoskészlet gazdagságára jellemző, hogy Patrick Kluivert, a tizenkilenc éves talentum csak bő fél órára állt be a nigériai Nwankwo Kanu helyett, és ez idő alatt is szerzett két gólt. A másik hármat a finn Jari Litmanen érte el; ő Amszterdamban további két alkalommal „zörgetett be”, miután Overmars és Frank de Boer nem feltétlenül szívhez szóló mikuláscsomaggal lepte meg december hatodikán, mínusz tizenhat fokban az amúgy is megdermedt Hajdút (4-0).

A novemberben a klub Világkupát – a brazil Gremióval szemben, tizenegyespárbajban – elhódító Ajax akkor is nekiment az FTC-nek, amikor a két együttes nem egymás ellen játszott. A Real Madrid–Ferencváros-találkozó reggelén felhívás jelent meg a Marca című spanyol sportnapilapban: „Tiszta szívből kívánjuk, hogy a Real Madrid gólzáporral győzze le az FTC-t, eltüntetve a csapatot a Bajnokok Ligájából.” E sorok nem az újság szerkesztőitől, hanem az amszterdami klub legendáitól – többek között Johan Cruyfftól, Frank Rijkaardtól – és más holland személyiségektől származtak, az aláírók pedig azért fogalmazták meg azokat, mert az Üllői úton néhány százan huhoztak, ha az Ajax színes bőrű játékosaihoz került a labda. A rasszista megnyilvánulásokat nem lehetett tagadni, de nem ez a gyűlölködő hangulat jellemezte a ferencvárosi sporttelepet, az pedig alighanem egyedi eset, hogy bármely klub holdudvara gólparádéra szólítson fel egy másikat a harmadikkal szemben. Ám az Ajax olyannyira felháborodott a zöld-fehér szurkolók egy részének – valóban elítélendő – magatartásán, hogy utóbb közzétette: az amszterdami találkozóra egyetlen ferencvárosi drukkernek sem ad jegyet. (Az UEFA akceptálta e döntést.)

- November 7-én a Parlament elfogadta a devizatörvényt, ezzel az utolsó akadály is elhárult a forint konvertibilitása elől.
- Gothár Péter átvehette a Magyar Filmszemle nagydíját A részleg című filmjéért. A filmróna főszereplői Nagy Mari és Szarvas József.
- Július 27-én, 88 éves korában, Los Angelesben meghalt Rózsa Miklós, háromszoros Oscar-díjas filmzeneszerző.
- November 21-én Székesfehérváron felavatták az IBM első kelet-európai merevlemez-meghajtó üzemét.
- Kóbán Rita a duisburgi kajak-kenu világbajnokságon 200 és 500 méteren is a dobogó legmagasabb fokára állhatott egyes hajóban győzve.

Örom felsőfokon: vonatost játszanak a fradisták

Az árnyoldalak ellenére az első magyar BL-szeleplés szép emlék maradt, hiszen az FTC nem csupán bekerült a legjobbak közé, de osztályon felüli társaságban öt pontot szerzett. A csoport végeredménye ez volt: 1. Ajax 16, 2. Real Madrid 10, 3. Ferencváros 5, 4. Grasshoppers 2.

A zöld-fehérek európai szereplése azért is kellett feltűnést és váltott ki elismerést, mert a magyar válogatottat 1995 decemberében a világranglista hatvankettedik helyén „jegyezték”, s a címeres mezes együttes az év októberében 3-0-ra kikapott a svájci csapatától Zürichben.

Ott, ahol az FTC ugyanilyen különbséggel legyőzte az alpesi ország bajnokát...

Olyan fontos gólt szerzett a Fradi, hogy még Hajdú Attila is előrerohant ünnepelni

